

Pouštní komtesa

Wanastowi Vjegy

Jsi pouštní komtesa, jsem rád, že se neubráním,
vranná noc tě chrání, ó moudrá nebesa.
Skrz čarovějník měsíc světlo krájí, jsi bosá víla v ráji.
Holubice černá všechno smíš, noc ti čechrá křídla.
Letíš se mnou do korun a do větví, vždyť víš.
Plavem spolu v nočních zahradách, kde nikdo nikdy nespí.
Láskou tě okovám, když veršotepec noční slova splétá.
Očarovaná ohnivá, tisíc a jedno přání.
Teď vcházíš bosá, důstojná a stromy hlavy své sklání.
Políbím tě na mešitěv loďce z pavučin, tvých smaragdů a závojų.

Letíš se mnou do korun a do větví, vždyť víš.
Plavem spolu v nočních zahradách, kde nikdo nikdy nespí.
Padáš sama ve svých závojích - křičíš.
Utkáme se v pouštní bouři - útočíš.
Letíš se mnou do korun a do větví, když spíš.
Usínáme v cypřišových zahradách - zhášíš.